

33. De Corpore enim Christi, in hac actione Sacramentali, plura non predicamus, quam quæ à Christo ipso in verbis institutionis sunt expressa. Is verò simpliciter loquitur de mandatione, quæ fit Ore Corporis: non de mandationis vel accidentibus, vel consequentibus: veluti de deglutione, de trajectione in stomachum, de digestione in ventriculo: de quibus questionibus summâ cum blasphemiam astutè rhetoricanter Sacramentarij.

34. Fundamenta vero, quibus oralem istam mandationem astruimus, sunt præcipua isthac: 1. Christus iussit Corpus suum Apostolos accipere & manducare: Hoc enim quod accipiendum & manducandum perrexit, CORPVS SVV Messe proficitur. Ergo Corpus Christi Apostoli ore exceperunt & manducarunt.

35. II. Christus in actione S. Cœnæ, nulla usus est distinctione, ut panis mandationem ad os corporis: Corporis vero sui mandationē ad os animæ referendā esse docuerit: sed simpliciter de eo, quod manducatur, Corpus suum esse, pronunciat. Ergo in Actione Cœnæ, manducatio Corporis Christi, eodem organo & instrumento peragitur, quo manducatio panis.

36. III. Quaecunque in uno eodemque Sacramento, eademque actione unita sunt Sacramentaliter: ea uno quoque eodemque instrumento percipientur necessum est: nisi unionem Sacramen-